

"OBITELJ - PUT CRKVE I NARODA"

Pastirsko pismo hrvatskih biskupa povodom trećeg apostolskog pohoda Pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj

Draga braćo i sestre!

1. Radosni smo što ćemo u lijepoj našoj Domovini, od 5. do 9. lipnja 2003., treći put dočekati Svetoga Oca Ivana Pavla II.

S osjećajima ponosa i zahvalnosti sjećamo se veličanstvenog skupa u Zagrebu 1994. godine na kojem smo posvjedočili trinaest stoljetnu povezanost našeg naroda s Petrovim nasljednicima. Ratom izranjenoj i dijelom okupiranoj Domovini Sveti je Otac donio tada toliko potrebnu nadu i ohrabrenje.

Četiri godine kasnije (1998.), prigodom drugoga pastirskoga pohoda Hrvatskoj, proglasio je, u Nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici, blaženim kardinala Alojzija Stepinca, zagrebačkog nadbiskupa, mučenika i simbola postojanosti naše vjere, a u Splitu i Solinu dozvao nam je u svijest važnost čuvanja i njegovanja naše duge i bogate kršćanske baštine koja je neotuđivi dio našeg narodnog identiteta.

U trećem pastirskom dolasku Svetog Oca k nama prepoznajemo osjećaje njegova poštovanja i ljubavi prema našoj Crkvi i narodu, kao i želju da nam pomogne u rješavanju mnogih problema koji otežavaju naš hod prema budućnosti bremenitoj tolikim nadama ali i mnogim kušnjama i izazovima. Ne možemo ne izraziti mu svoju zahvalnost za to kao i za sve ono što je dosada u brojnim prigodama za nas učinio. Već sada proživljavamo radost i ljepotu susreta s njime u Rijeci, Dubrovniku, Osijeku i Đakovu te Zadru, svjesni da će na svakom od tih slavlja dušom i srcem biti nazočna cijela naša Crkva i Domovina.

2. Obitelj - put Crkve i naroda. Mi, hrvatski biskupi, izabrali smo kao geslo za ovaj treći Papin pohod riječi: "Obitelj - put Crkve i naroda". Željeli smo time ukazati na važnost obitelji, ali i na tolike probleme i poteškoće s kojima se ona danas u hrvatskom društvu bori. Za takvo smo se geslo opredijelili i zbog činjenice da je obitelj ona vrijednost koja poput crvene niti povezuje bogati i raznoliki sadržaj ovog Papina pohoda, vođeni također nadom da bi on mogao biti svima poticajom da joj se u njezinim poteškoćama pomogne i tako na ispravan način vrednuje.

Obitelj je prenositeljica biološkog života i života vjere, ali to danas čini s velikim poteškoćama. Posljedica toga je ozbiljna demografska kriza u našem narodu koja bi nam mogla ugroziti budućnost i sposobnost ravnopravnoga sudjelovanja u zajednici europskih naroda. Pored toga duboka duhovna kriza suvremene civilizacije zahvaća naše obitelji tako da one sve teže prenose vjerske i moralne vrijednosti na nove naraštaje, što rezultira velikim egzistencijalnim nesnalaženjima i lutanjima djece i mladih. Potrošački mentalitet i sveprisutni individualizam iskrivljuju poimanje ljudske osobe i istovremeno zanemaruju čovjeka kao društveno biće. To se odražava i na shvaćanje braka i obitelji, na bračni i seksualni moral, kao i na zakonodavstva o braku i obitelji. Time se, naravno, ugrožavaju ne samo stabilnosti braka i obitelji nego i društveni i gospodarski život naroda. Stoga je očito da je obitelji potrebna svestrana pomoć i da je to jedini pravi put do obnove na svim područjima društvenog, narodnog i crkvenog života, na što nas i sam Sveti Otac upozorava u brojnim dokumentima.

I mi, hrvatski biskupi, dali smo u Direktoriju za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj, objavljenom prošle godine, smjernice za pastoral braka i obitelji u našim prilikama. Pri tom smo posebno naglasili crkveno značenje i dostojanstvo braka i obitelji kao i svetost bračnog i obiteljskog života.

Za nas vjernike obitelj je "kućna Crkva" ili Crkva u malom, to jest osnovna stanica Crkve. U tom smislu i obnova Crkve počinje s obnovom obitelji. Zato Vas, dragi vjernici, pozivamo da kvalitetom svojega bračnoga i obiteljskog života unosite novu svježinu i poletnost u život vaših crkvenih zajednica kako bi one mogle stvarati ozračje u kojem će se poštivati život i promicati društvene kreposti kojima je temelj u obitelji. Na taj ćete način najbolje pridonijeti sveopćoj obnovi koja nam je toliko potrebna.

Ali, kao što obnova Crkve i naroda počinje s obnovom obitelji, tako i obnova obitelji počinje s osobnim posvećenjem svakog njezinoga člana. Tako obnovljena hrvatska katolička obitelj ostat će i postati još više rasadište svetosti, mjesto posvećenja, življenja i prenošenja vjere, kao i kolijevka novih svećeničkih i redovničkih zvanja. O svetosti kao putu vlastitog spasenja i pravog kršćanskog načina preobrazbe međuljudskih odnosa u skladu s Božjom voljom, progovorili smo u našim

pastoralnim smjernicama Na svetost pozvani koje vam, braćo i sestre, i ovom prigodom svesrdno preporučujemo: čitajte ih i slijedite.

3. Likovi blaženika. Da je obitelj rasadište svetosti i duhovnih zvanja pokazuje i primjer sestre Marije od Propetoga Petković koju će Sveti Otac prigodom svoga trećega pohoda Hrvatskoj, u Dubrovniku, proglasiti blaženom. Ona je od svoje obitelji dobila poticaj za radikalno življenje evanđelja; u njoj je čula Božji glas, poslušala ga i odgovorila mu čitavim svojim bićem. Tako je svoj život posvetila najugroženijima i u želji da što učinkovitije pomogne "toj probranoj i ljubljenoj braći Raspetoga Gospodina", kako ih je nazivala, utemeljila je izvornu hrvatsku žensku redovničku družbu "Kćeri milosrđa" koja i danas u Domovini i diljem svijeta služi Kristu u siromasima svake vrste.

A što može milost Božja proizvesti u čovjeku koji s njome surađuje vidimo na primjeru Ivana Merza, katoličkog laika i jednog od predvodnika laičkog pokreta u prvoj polovini dvadesetog stoljeća u nas, koga će Sveti Otac također proglasiti blaženim i tako ga staviti za uzor suvremenim katoličkim laicima, napose intelektualcima i odgojiteljima mladeži. Po njegovu primjeru svi smo danas pozvani izgrađivati pravedniji svijet ulažući sve svoje snage u prepravljanje tkiva ljudskog društva u duhu evanđeoskih načela i vrijednosti (usp. Christifideles laici, br. 34). U tom smislu pred katoličkim vjernicima laicima otvara se široko polje politike, gospodarstva, kulture, zdravstva, znanosti, umjetnosti i športa koje treba prožeti evanđeoskim duhom i zasijati sjemenkama božanske istine o čovjeku. Riječ je o hitnoj potrebi koja ne trpi nikakvo odlaganje.

4. S Petrom naših dana. Treći Papin pohod nam je ujedno novi poticaj da dublje upoznamo značenje njegove službe u Crkvi i da, na početku trećeg tisućljeća, ponovno obnovimo našu trinaest stoljetnu vjernost i odanost Petrovoj Stolici i njegovim nasljednicima. Koliko doista Petar naših dana povezuje i ujedinjuje doživjeli smo sami za vrijeme njegova dva prethodna pohoda našoj Crkvi i Domovini koji su nam donijeli iskustvo dubokog narodnog i vjerničkog zajedništva a time i nadu u bolju sutrašnjicu. Njegov treći pastirski pohod dočekujemo s molitvom i željom da nas učvrsti u vjeri (usp. Lk 22, 32), kako bismo tako osnaženi još čvršće prijanjali uz Krista i još postojanije čuvali jedinstvo i zajedništvo Crkve i naroda. Njegov je dolazak među nas i dodatni poticaj na njegovanje onih vrijednosti do kojih je njemu osobito stalo - vrijednosti zajedništva sa svima koji vjeruju u Krista i dijaloga s onima koji tragaju za istinom. Dosljednim zauzimanjem za takva dobra očitujemo svoju ljudsku i kršćansku solidarnost sa svima oko nas, kako s ljudima koji Boga traže tako i s onima koji se nalaze u teškim životnim nevoljama kao što su bolest, nemoć, prognaništvo, izbjeglištvo, nezaposlenost i tome slično. Zato hrabrimo i potičimo jedni druge riječima apostola Pavla: "Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro" (Gal 6, 9), jer samo tako možemo dostojno odgovoriti na ljubav koju nam Bog iskazuje šaljući nam ponovno svoga poslanika u osobi Svetoga Oca Ivana Pavla II.

5. Draga braćo i sestre, još vas jednom usrdno pozivamo da se dolično pripremite za ovaj povijesni susret s papom Ivanom Pavlom II. koji je ujedno njegov jubilarni stoti pastirski pohod. Iskoristimo tu prigodu za duhovnu i moralnu obnovu neophodnu za prenošenje svjetla vjere novim naraštajima. Taj časni i radosni zadatak predavanja onoga što i primismo, tj. da je Krist radi nas i našeg spasenja umro i uskrsnuo (usp. 1 Kor 15, 3-4), povjeren je svima koji u Krista vjeruju, a napose našim kršćanskim obiteljima koje su, kako smo istaknuli, prenositeljice života i vjere.

Dok ovaj treći pastirski pohod Svetoga Oca našoj Crkvi i Domovini povjeravamo zagovoru Marije Majke Crkve, Zvijezde nove evangelizacije, kako je on naziva, zazivamo na sve vas svaku milost i svako dobro od Boga i Gospodina našega Isusa Krista.

- Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački, predsjednik HBK, v.r.
- Ivan Prenda, nadbiskup zadarski, potpredsjednik HBK, v.r.
- Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski, v.r.
- Ivan Devčić, nadbiskup riječki, v.r.
- Slavomir Mikloš, vladika križevački, v.r.
- Slobodan Štambuk, biskup hvarski, v.r.
- Željimir Puljić, biskup dubrovački, v.r.
- Marin Srakić, biskup đakovački i srijemski, v.r.
- Juraj Jezerinac, vojni ordinarij, v.r.
- Marko Culej, biskup varaždinski, v.r.
- Ante Ivás, biskup šibenski, v.r.
- Antun Škvorčević, biskup požeški, v.r.

- Ivan Mijlovan, biskup porečki i pulski, v.r.
- Valter Župan, biskup krčki, v.r.
- Mile Bogović, biskup gospićko-senjski, v.r.
- Đuro Gašparović, pomoćni biskup đakovački i srijemski, v.r.
- Josip Mrzljak, pomoćni biskup zagrebački, v.r.
- Vlado Košić, pomoćni biskup zagrebački, v.r.
- Đuro Hranić, pomoćni biskup đakovački i srijemski, v.r.

U Zagrebu, 11. travnja 2003. godine